

Posudek oponenta diplomové práce

Klára Kleňhová. 2016. *Formování a charakter kolektivní akce ve státě nechráněných zónách Kolumbie*. 112 s.

Klára Kleňhová se ve své diplomové práci zabývá velice zajímavým a stále aktuálním tématem. Nabízí detailní pohled na méně známou rovinu kolumbijského konfliktu, resp. jeho vlivu na kolumbijskou společnost a snah o jeho řešení na lokální úrovni. Hlavním cílem práce je analyzovat mírové iniciativy v rámci tří vybraných komunit v oblastech nacházejících se mimo dosah státní moci. Výběr jednotlivých iniciativ autorka provedla na základě pěti kritérií, která považují za zcela dostačující a relevantní. Výzkumné otázky se týkají snahy zařadit jednotlivé případy k určitému typu občanské rezistence, zjistit, do jaké míry byly tyto civilní snahy o dosažení míru úspěšné, a zda existují nějaké společné rysy vybraných komunit, které vedly ke vzniku občanské rezistence (s. 3).

Struktura práce odpovídá stanoveným cílům, nicméně nerozumím příliš logice vyčlenění zvláštní části pro reflexi tématu v literatuře a pro metodologii. Obojí bych zařadila do úvodu, případně bych v první kapitole spojila metodologická a teoretická východiska práce. Jinak ke zvolené struktuře nemám závažnější výhrady.

Po obsahové stránce je práce systematicky a pečlivě zpracovaná na základě velkého množství nashromážděných zdrojů. Velkým přínosem jsou zejména poznatky, jež autorka získala prostřednictvím vlastního terénního výzkumu, který vzhledem k tématu určitě nebylo snadné realizovat. Oceňuji také kritický přístup autorky k teoretickým koncepcím, z nichž vychází. Jako klíčovou pro svou práci zvolila typologii občanské rezistence Catherine Gonzálesové, která reflektuje komunitní mírové iniciativy a navíc zdůrazňuje dlouhodobou trajektorii těchto iniciativ, což koresponduje s kritérii autorky. Jedinou zásadnější výtka, kterou bych uvedla, je převládající deskriptivní charakter práce. V páté, šesté a sedmé kapitole, které zpracovávají jednotlivé případové studie a jsou z celé práce nejrozsáhlejší, se objevují pouze krátké analytické podkapitoly. Větší míru analýzy pak najdeme v osmé a deváté kapitole a závěru, kde autorka rovněž prokázala solidní schopnost argumentace a podařilo se jí uspokojivě odpovědět na výzkumné otázky.

Z formálního hlediska bych upozornila pouze na několik nedostatků. Jedná se především o jazykové a typografické chyby, které zbytečně kazí celkový dojem (např. překlepy, chybná stylistika, či různé typy písma). V odborném textu se také jako forma zvýraznění nepoužívá podtrhávání a dobře nepůsobí ani rozdílné řádkování a chaotické číslování stránek u příloh.

Celkově je práce Kláry Kleňhové kvalitní případovou studií, která i přes výše uvedené připomínky jednoznačně splňuje nároky kladené na odborné texty v magisterském stupni studia a patří bezpochyby (i vzhledem k volbě tématu) k těm nadprůměrným.

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové dne 6. června 2016

Lenka Špičánová